

सारो हितीयो धर्मस्तु यो नित्यप्राप्तये भवेत्।
यो चै निवर्त्तको नाम तत्त्वादः प्रवर्तकः ॥
सर्वं चरति लोकेऽस्मिन् धर्मो नैव च्छुतो भवेत्
स्वधर्माद्यो न चलति स एवाचर उच्चते ॥
एतदः कथितं सारं निःसारङ्गं यथा जगत् ।
यथा स्वयं ददर्शायु शशुभृजनेन स्वैऽन्तरे ॥
एतदै दर्शयामास स विष्णुर्जगतं पतिः ।
स्वयं जगत् मनसा ध्यानेनात्मनि शङ्करः ॥
सारं तत्त्वं परमं निष्कलं य-
न्मूर्त्या दीनं मूर्तिमान् धर्मं एवः ।
सारोऽन्योऽसी सारङ्गेन तदन्यत्
ज्ञात्वैवेष्यं याति नित्यं महाधीः ॥
इति श्रौकालिकापुराणे २७ अध्यायः ॥
सारकः, पुं, (सारयति मत्तमिति । स्व + शिव + रुद् ।) जयपालः । इति राजनिर्वणः ॥ विरेचके, वि । इति वैद्यकम् ॥
सारङ्गदिः, पुं, (सारः अतिष्ठः खदिः ।) दुःखदिः । इति राजनिर्वणः ॥
सारङ्गवः, पुं, (सारो गत्वो यस्म ।) चन्द्रनम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥
सारथाही, [न्] त्रि, (सारं गृह्णातीति । यह + शिनः) सारथङ्गकर्ता ॥
सारञ्जः, लौ, (सरवाभिर्मधुमत्तिकाभिः ज्ञातमिति
सरधा + अण् ।) मधु । इति जटाधरः ॥
(यथा, भागवते । १० । १६ । ४१ ।
“पौत्रा मुकुन्दसुखसारघमच्छिष्ठै-
स्त्रापं जहुविरहजं ब्रजयोषितोऽङ्ग ॥”)
सारङ्गः, पुं, (सरतौति । स्व गती + “सरुजो-
हैविष्य” । उणा ० १ । १२१ । इति अण्वच् ।
हृषिः ।) चाकपच्चे । इत्यमरः । २४४।७॥
(यथा, रामायणे । २ । ५३ । १६ ।
“उष्णमन्तर्विषे सद्यः स्त्रिया दृश्यरित चनाः ।
ततो जहुषिरे सर्वे भेकसारङ्गवर्हिष्यः ॥”)
हरिणः । (यथा, भद्रः । ३ । २६ ।
“गोमायुसारङ्गणाच सम्यक्
नायासिषुर्भिर्मिमरासिषुय ॥”)
मातङ्गः । इति भेदिनी ॥ प्रत्यभेदः । भङ्गः ।
इति विघ्नः ॥ यथा,—
“नानुहैषि कलिं सम्बाट् सारङ्ग इव सारभुक्
कुशलान्याश सिद्धनि नेतराणि कृतानि यत्” ॥
इति श्रौमागवते । १ । १८ । ७ ॥
“ननु अधर्महैतुं कलिं सर्वथा किं न इत्यान्
तवाह नानुहैष्टौति । सारङ्गो भ्रमर इव सार-
थाही । सारमाह यत् यस्मिन् कुशलानि
युख्यानि आशु संकल्पमात्रेण फलन्ति इतराणि
पापानि आशु न सिद्धनि यत्स्थानि कृताच्च व
सिद्धन्ति न तु संकल्पितमाचार्यौति ।” इति
श्रौद्धरस्त्रामौ ॥* कृदम् । राजहृषिः । चित्र-
मणः । (यथा, महाभारते । ७ । २२ । २१ ।
“आक्रीडन्तो वहैति यस्मात् सारङ्गश्वला इयाः ॥”)
वादाभेदः । अण्वकम् । इति शब्दरबावलौ ॥
नानावर्णः । मयूरः । कामदेवः । धनुः । केशः ।

स्वर्णम् । आभरणम् । पद्मम् । शङ्कः । चन्द्रनम् ।
कर्पुरम् । पुष्पम् । कोकिलः । मेघः । पृथिवी ।
रात्रिः । दौसिः । सिंहः । इत्यनेकार्थकोषः ॥* ॥
सारङ्गहरिणमासगुणाः ।
“सारङ्गं जाङ्गलं स्त्रियं मधुरं लघु हृष्टदम् ।”
इति राजनिर्वणः ॥
सारङ्गः, चि, (स्व + अङ्गच् ।) शब्दः । इत्य-
मरः । ३ । ३ । २६ ॥ “शारङ्गस्त्रातके स्थातः
शब्दे हरिणेऽपि च । इति तात्त्वादावजयः ।
अतएव सारङ्गे इत्यादिस्त्रातव्यादिशः ।” इति
भरतः ॥
सारङ्गिकः, पुं, (सारङ्गं हन्तीति । सारङ्ग + “पश्च-
मत्स्यमृगान् हन्ति ।” ४१४।३५ । इति ठक् ।)
व्याधः । इति सिंहालक्ष्मीसुदौ ॥
सारङ्गी, लौ, वादाविशेषः । इति केचित् ॥
सारञ्जः, लौ, (सारात् जायते इति । जन + डः ।)
नवनीतम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सारञ्जः, लौ, (सारयतैति । स्व + शिव + ल्लुः ।)
गम्भेदः । इति धरणिः ॥
सारथः, पुं, (स्व + शिव + ल्लुः ।) अतीसाररोगः ।
रावयमन्त्री । इति हैमचन्द्रः ॥ भ्रद्रवला । इति
धरणिः ॥ आत्मातकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सारथः, लौ, (स्व + शिव + अणिः । इत्युणादि-
हन्ती उच्चवलः । २।१०३ ।) लुहुनदौ । प्रसा-
रणी । इत्युणादिकोषः ॥
सारणिकः, त्रि, पथिकः । सरणिश्वद्वात् ज्ञिक-
प्रत्ययेन निष्पक्षः ॥ (यथा, महाभरते । १२ ।
८१ । ३६ ।
“यदा सारणिकान् राजा पुत्रवत् परिवर्त्तते ।
भिनन्ति च न मर्यादां स राजो धर्मं उच्चते ॥”)
सारणिकज्ञः, पुं, (सारणिकान् प्रथिकान् हन्तीति
हन + ठक् ।) दस्युः । इति केचित् ॥
सारणी, लौ, (सारणि + वा डौष ।) प्रसारणी ।
स्वल्पनदौ । इति भेदिनी ॥ (यथा, अनर्द-
रावदे । २ । २५ ।
“शालवालवलयेषु भूरुङ्गां
मांसलक्ष्मितमन्तरात्मरा ।
केरकौचिकुरभङ्गभङ्गुरं
सारणीषु पुनरभु दृश्यते ॥”)
सारङ्गः, पुं, सर्पाणः । इति जटाधरः ॥
सारतङ्गः, पुं, (सारं जलं तत्प्रधानसङ्गः ।)
कादलीहृष्टः । इति धनञ्जयः ॥
सारथः, पुं, (सरवश्वानिति । स्व + अन्तर्भुवि-
ष्वयः + “सर्त्तेषिंच” । उणा ० ४ । ८८ । इति
घघिन् ।) रथादिघोटकनियोगकर्ता । तत्-
पर्यायः । नियन्ता २ ग्राजिता ३ यन्ता ४
सूतः ५ चक्षा ६ सर्वेषां ७ दक्षिणस्यः ८ दद्य-
कुटुम्बो ९ इत्यमरः । २४८।५८-६०॥ सादौ १०
सर्वेषां ११ नियामकः १२ चातुरिकः १३ ।
इति जटाधरः । प्रवेता १४ रथनागरः १५ ।
इति शब्दरबावलौ ॥ सरथस्यापत्यं सारथः
वादायत इति ज्ञाः । सह रथेन वत्तेति योऽसौ

सरथोऽस्यः तं प्रेरयति दधे कादिति ज्ञिव्वा ।
सारथति आज्ञान् इति आज्ञात् स्व गतावि-
त्यत्तात् नान्नीति अथिप्रत्ययो वा । इत्यमर-
टीकायां भरतः । तत्त्वाद्यं यथा, मात्स्वे ।
२१५ । २०—२१ ।
“निमित्तशुभ्रुनज्ञानो हयगिकाविश्वरदः ।
हयायुर्वेदतत्त्वज्ञो भूरिभागविशेषवित् ॥
स्वामिभक्तो महोत्साहः सर्वेषां प्रियवदः ।
शूरश्च कृतविद्याच्च सारथः परिकौर्तितः ॥”
समुद्रः । इति संविससारोणादिवृत्तिः ॥
सारदा, लौ, (सारं ददातीति । दा + कः ।)
सरस्वतौ । इति शब्दरबावलौ ॥ दुर्गा । यथा ।
शरदवालवधीयनेयवेन शारदापद्म्यत्पत्ते-
स्तप्तपदं तात्त्वादि सारं ददातीति व्युत्पत्ति-
स्तुकाल्यनिकौ । इति तिथादितत्त्वम् । सार-
दातातरि, त्रि ॥
सारङ्गमः, पुं, (सारः अतिष्ठः दुमः ।) खदिरः
इति राजनिर्वणः ॥ (यथा, हृष्टसंहितायाम् ।
४३ । ५८ ।
“उत्थापयेत् लक्ष्म सहस्रचक्षुः
सारङ्गमाभग्नकुमारिकान्वितम् ॥”)
सारपादपः, पुं, (सारः अतिष्ठः पादपः ।)
धामिन्दुच्चः । इति रद्धमाला ॥
सारभाण्डः, लौ, (सरस्य भाण्डमिव ।) अङ्गत्रिम-
पादम् । यथा वृग्नाभादि ॥ (यथा, याज्ञ-
वस्त्रः । २ । २५० ।
“समुदपरिवर्त्तच्च सारभाण्डच्च कृचिमम् ।
आधानं विक्रयं वापि नयतो दण्डकल्पना ॥”)
सारमितः, पुं, वेदः । इति हैमचन्द्रः ॥ सारं
यथायैं सौयते ज्ञायते अनेन सारमितिः ।
सारोपपदात् माधातोर्नान्नीति तिः ॥
सारभूषिका, लौ, (सारे मुषिकेव) देवदालौ ।
इति राजनिर्वणः ॥
सारमेयः, पुं, (सरमाया अपत्यं पुमानिति ठक् ।)
कुक्कुरः । इत्यमरः । २ । १० । ३१ । (यथा,
महाभारते । ६ । ८ । ३२ ।
“अन्नोन्यस्यावलुम्पन्ति सारमेया इवामिषम् ।
राजानो भरतश्चेष्ट भोक्तुकामा वसुभ्यराम् ॥”)
सारमेयी, लौ, (सरमाया अपत्यं स्त्रौ । ठक् ।
डौष ।) कुक्कुरौ । इति शब्दरबावलौ ॥
सारलोहः, लौ, (सारं शेषं लोहम् ।) लोह-
सारः । इति भूरिप्रयोगः ॥ इष्यात इति भावा ॥
सारवः, त्रि, (सरयां भवः । अण् । “दाङ्ग-
नायनहास्तिनायनति ।” ६ । ४ । १७४। इति
निपातनात् साधुः ।) सरयुनदौसमुत्पन्नः ।
इत्यमरः । १ । १० । ३६ ॥
सारवर्जितः, त्रि, स्त्रियां शरदितः । असारवस्तु ।
सारेण वर्जित इति दृतीयातत्पुरुषसमाप-
निष्पत्तः ॥
सारसं, लौ, (सरसि भवम् । सरस + अण् ।)
पद्मम् । इत्यमरः । १ । १० । ४० ॥ लौकिक्या-
भरणम् । इति केचित् ॥